

číslo

1

ROČNÍK

61

PŘÍSTAV „SEDMIČKA“ PARDUBICE

Slovo z přístavu

Během roku 2024 se bohužel redakci podařilo vydat pouhá dvě čísla, což nelze vyhodnotit jinak než neúspěšně. Důvod je prostinký. Naši redaktoři se nezúčastňovali akcí a bohužel ti, kteří se zúčastnili se nezhostili role zpravodaje a o akci nedodali informace. Je tedy fenoménem doby, že raději vrhneme tři fotky na FB stránku a tím je možné považovat akci za popsanou. Že se nám z činnosti vytrácí kronikářská tradice a rezignujeme na dokumentaci doby se nám vymstí, protože po nás vznikne informační vakuum. Abychom se pokusili aspoň trochu odčinit tento propad, vydáváme v 61. ročníku další číslo.

A protože redaktorů časopisu nepřibývá - naopak - mnoho jich nezbývá, nezbývá než měsíční formát, který nedokážeme informačně naplnit, změnit na formát dvouměsíční (těžká věta - spousta čárek, vnořených informací, ale na druhé, třetí počtení už to bude dávat smysl 😊). V tomto čísle se malinko ohlédneme, co bylo, ale hlavně chceme říci co bude, abychom pomohli účasti na dalších vodáckých akcích roku 2025.

Všem členům, vedoucím, rodičům, přátelům a podporovatelům přejeme příjemné počtení.

Úvodní slovo sepsal Džin

H R O Ž R A M R O V O
měsíčník přístavu „Sedmička“ Pardubice
Datum vydání: 18. 3. 2025
Vydavatel: Vydavatelství Děda & spol.
Země: Česká republika
Jazyk: čeština

PRÍSTAV

Hlásí

Sobota 11. 1. 2025 - Pražská strašidla

Tradičně druhou sobotu v lednu jsme se vypravili do Prahy na závody. Před závody si ještě celá banda vyrazila trochu skočit do Jump parku. Sraz byl na vlakovém nádraží v 7.30 hod a po obědě se konečně dostalo i na samotný závod. Bohužel jsme zaspali přihlášení do závodů, takže skoro všichni šli mimo bodované kategorie. Pouze do kategorie C nejstarších se podařilo vmáchnout naposledy běžícího Aladina s Hvězdářem, kteří nezaváhali:

		Mach a Šebestová	Aladin, Hvězdář	přístav Sedmička Pardubice	Sedmička	1:33	22	22
--	--	------------------	-----------------	----------------------------	----------	------	----	----

... a vyhráli!

Sobota 25. 1. 2025 - Vánoční pinec

Inu čtete dobře. Letošní pinec jsme namísto Vánoc přesunuli na leden. Jednak si mohli mnozí vyjet na hory nebo na moře, ale mohlo se i lépe využít lednových volných víkendů a nepřecpávat beztak našlapaný závěr roku.

Víkend 21. - 23. 2. 2025 - Výlet na Vodmilku

Tradiční výlet do Pece pod Sněžkou se opět vydařil. Bylo nádherně, celé výpravě se podařilo pokořit Sněžku a beze ztrát se vrátit na základnu. Všichni pochopitelně zmáchaní až za krk a kamna jela naplno. Večer hry, v neděli dovádění venku. O akci naleznete reportáž uvnitř čísla.

Přípravuje

Kormidelnický kurz 21. -23. 3 2025

Pro vybrané skauty a skautky připravili na roveři a rangers první víkendový kormidelnický kurz, který by pomohl všem k lepšímu vedení družin, tvorbě programu a obecně k vyšší úrovni schůzek a akcí. Redakce se těší na informace z této akce.

Vypouštění Seče 29. 3. 2025

Pod vedením Lišáka a dalších se vypravíme splouvat Chrudimku, účast spíše pro starší a zkušenější. Přihlašování během schůzek.

Svojsíkův závod 5. 4. 2025

Po loňském ZVASu je letos závod skautů. Je na kapitánech a spíše než na nich na vedoucích programu schůzek, zda se nám podaří postavit hlídky do základního (okresního kola)

Vypouštění Pařížova (Dobruška) 6. 4. 2025

Opět pod vedením Lišáka a dalších se vypravíme splouvat tentokrát Dobrušku, můžeme vzít i raft a tedy i ty menší, kteří na schůzkách projeví zájem. Přihlašování opět během schůzek.

Odemykání vody 12. 4. 2025

A do třetice na vodu. A opět tradiční akce - odemykání Chrudimky s Čochtanem a celým tím krásným rituálem organizovaným KVT Pardubice. Věříme, že se najde dost dospělých, abychom tentokrát jeli na Chrudimku a nebylo z toho zase Labe.

Brigáda Klubovna 13. 4. 2025

Nejen Sečská základna, ale i klubovna si zaslouží úklid a údržbu. Vyzýváme proto každého s rukama, aby nám aspoň na chvíli pomohl klubovnu trochu zlepšit. Naposledy se to dělo ještě před Covidem.

Vypouštění Seče 29. 3. 2025

Pod vedením Lišáka a dalších se vypravíme splouvat Seč, účast spíše pro starší a zkušenější. Přihlašování během schůzek.

[Navigamus 2025](#) 5. - 8. 6. 2025

Letošní ročník se bude konat na Slapech, sice až v červnu, ale protože teď se platí o hodně méně, [hlaste se](#) co nejdřív.

Tábory 2025

V rámci aktivit přístavu pro vaše, naše, ale i ostatní děti v době letních prázdnin 2025 opět připravujeme nabídku řady vodácko-skautských táborů. V současné době již zaručíme uspořádání, organizační a personální zabezpečení všech se může trochu měnit. Začneme jako vždy táborem na Seči a to opět hned na začátku prázdnin, tentokrát na celých 14 dní. Ve čtvrtém týdnu pak tábor pro kluky v Polsku a na přelomu prázdnin pokračují holky rovněž v Polsku na Wartu. A na konci prázdnin Příměstský tábor. V odkazech na stránkách přístavu naleznete bližší informaci a odkazy.

S tábory již můžete termínově počítat a ještě máme všude volná místa na dohlášení k již přihlášeným účastníkům

Stálý tábor Seč: 28. 6. - 12. 7. 2025 Seč (5.000,-)

Putovní tábor Drweca (7.+12. oddíl) : 19. 7. - 26. 7. 2025 (4.000,-)

Putovní tábor Warta (17. oddíl) : 27. 7. - 2. 8. 2025 (4.000,-)

Příměstský tábor - 7+12+17 oddíl + veřejnost: 25. 8. - 29. 8. 2024 - klubovna (2.900,-)

Vodomilka 2025

Tradičním středobodem prvních měsíců roku je výlet na Vodomilku. Jako vždy se jedná o velkou akci a v posledních letech už zájem přesáhl kapacitu objektu. A tak nám nezbylo než vybírat podle dosavadní docházky, aktivity a v neposlední řadě i fyzické zdatnosti. Nakonec vyjelo 25 dětí a 10 vedoucích. Byl to mazec, protože lůžek bylo o několik méně.

Vyrazili jsme Tranzitem (Džin), Vitem (Šotek), Volvem (Džína) a další auta řídili Lišák a Digger. Chyběli nám tentokrát Rákos s Datlem – tak to by nemuselo být ve společnosti hned jak v sauně. V Peci jsme vysypali posádky a náklad a odvezli většinu aut do Maršova s parkováním za nula. Výstup k chalupě na Hnědém vrchu je tradičně za trest, ale po hodině stoupání dofuněl i ten poslední (ano, opět Džin). To už byli skoro všichni po

večeři, ubytovací důstojník Aladin zvládal všechny rozdělit na pokoje, roveři se zakemovali ve společnosti. Zahrál se Bang a další c hry a rozdělili jsme se klasicky na silnou a slabou skupinu. Protože musíme snídat na etapy, tak abychom věděli, kdo má ráno v kuchyni přednost.

Ráno byl cíl jasný, má být pampalábově nádherné počasí, takže hurá do hory a dobýt Sněžku. Tam se vyfotit a podle fyzické kondice se pak toulat po horách. Slabá grupa to hlavně sjede od Růžohorek na bobech. Nakonec se vytvořili skupiny tři, když Marlin vzal vlčata na speciální polární výpravu na

spojeném laně - a jak se to na zmrzlém vodopádu v lese hodilo, být jištěný!

Vše nám vyšlo podle plánu. Silná skupina stanula na vrcholu o půl jedenácté, slabší asi o dvě hodiny později. Polární skupina se dostala až za Růžohorské sedlo, a pak to zase vzali nazpátek. Výstup sice trval, ale panoramata stály za to, horší to bylo s lidmi - nahore na hoře bylo jak na Václaváku, ale aspoň

nás měl kdo vyfotit. Horší než výstup byl asi sestup, protože sníž se bořil, ujížděl a to i v nesmekách (natož pak bez nich - jen za sestup jsem se skácel dvakrát jak šraňky).

Oběd byl na Růžohorkách venku (šlo to, protože tentokrát bylo nebesky modře a sluníčko hřálo). Před druhou hodinou došla na oběd i silná skupina, která to vzala přes Jelenku. Po opulentním obědě (i na knedlíky došlo) se silná skupina morálně rozložila a většina dezertovala ke slabé skupině. V silné tak

zůstali jen RR, kteří to vzali od Portášek ještě dál k Janě. My normální sjeli super sjezdem k horní stanici Portášek, po sjezdovce se skoro nedalo jet na bobech, přesto to pár bláznů zkusilo. Na Danielce dáváme posilující kávu a jdeme nazpátek. Krásný výlet.

V chalupě se roztopila kamna jako kdyby tam Datel byl (možná i hůř) a Džína začala tvořit špagety s mrkví a mletým. Než se všichni navečeřeli, zbyl čas na hledání Vodomiláka, který se zase pekelně dobře schoval (modrý skřítek v modrých záclonách byl prakticky neviditelný). Po večeři dáváme obchodní hru vláčky

s nákupy močůvky nebo bahna a mezi stanicemi Prdákov, Smrdákov, Vydríduchov a Holé zadky se míhalo více jak 13 mašinek s vagonky. Výsledek hry dvojic se dělil průměrným věkem, takže starší v žádné extra výhodě nebyli. Pochopitelně se hrál i dnes Bang, prší, pinec a došlo i na velký souboj ve sněhu Karas proti zbytku světa.

V neděli snídane na pohodu v osm, postupně se protáčí v jídelně všechny pokoje a pak roveři vytahují děti ven na zimní radovánky. To aby nejeli domů zbytečně suchý. Sjezdy, skoky a pády se letos vydařily, sněhu bylo dost a dokonce ani moc netál, takže to s těmi promáchanými svršky nebylo tak velký. O půl dvanáctý se

všichni vrátili na vepřový na kmíně s rýží. A to už balíme a vyklízíme. Je potřeba shodit a snosit veškeré použité oblečení, odpadky, a tak se po poledni všichni dali do balení a úklidu. A letos v rekordním čase ve čtvrt na dvě začínají scházet dolů první - primárně řidiči, kteří se musí dostat pro auta do Maršova.

Začalo nakonec pršet, takže nemusíme litovat, že víkend a výlet skončil, hory nás vyprovodily zataženou oblohou, mohli jsme jen vzpomínat na včerejší opalovačku na hřebenech.

Sepsal Džin

Třicátým létům se ve skautingu často říká „zlatý věk“, hlavně u nás. Svět sice zachvátila hospodářská krize, bylo plno nezaměstnaných, ale skauting jak v naší zemi, tak ve všech světadílích mohutněl. Jak v počtu členů, tak hlavně v kvalitě.

Na konci třicátých let bylo přes 3 miliony skautů v padesáti zemích a v Československu asi 65 000 tisíc skautů a skauetek. Rozvoj skautingu však nedokázal odvrátit světovou katastrofu.

MRAČNA SE STAHOJÍ

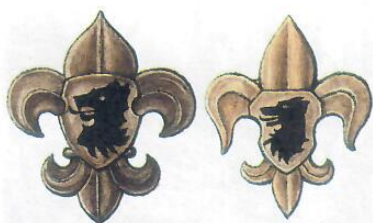
Skautské nebe se začalo zatahovat. Již ve dvacátých letech byl skauting likvidován v sovětském Rusku. Slunce přestalo svítit na stezku italských a španělských skautů. V Německu místo skautů nastoupila Hitlerjugend.

O prázdninách r. 1938 A. B. Svojsík navštívil Sovětský svaz, aby se seznámil s výchovou ruské mládeže. Vrátil se však nemocen a 17. září 1938 zemřel na streptokokovou nákau. Je pochován na Vyšehradském hřbitově.

V prosinci roku 1938 ukončil svoji činnost Svaz junáků, skautů a skauetek RČS, aby se mohl sloučit s Junáky volnosti, Katolickými skauty a Švehlovými junáky. Zatímco se rozpadla naše republika, skauti se spojovali.

Spojením těchto organizací vznikla nová - „Junák - ústředí skautské výchovy“. Stalo se tak 22. ledna 1939, opět v sále Městské knihovny. Vedle názvu se změnil i tvar naší slibové lilie, kloubek nahradila lodička, ale těch změn bylo mnohem více.

Velitelem (starostou) Junáka se stal plk. Václav Vlček, ale po dvou měsících byl vystřídán prof. Bohuslavem Řehákem. Náčelní skauetek byla Vlasta Koseová a náčelníkem se stal v březnu 1939 Dr. Rudolf Plajner.

1. září 1939 napadením Polska vypukla 2. světová válka. V té době již Československá republika neexistovala a Junák působil s omezeními možnostmi pouze na území „Protektorátu Čechy a Morava“. Na Slovensku na místo skautů nastoupila Hlinkova garda.

11. července 1940 = Černý den Junáka. Ten den vpadlo Gestapo do některých skautských táborů a popotně je rozešlo. 28. října 1940 vydal K. H. Frank nařízení o rozpuštění Junáka. První a dosud nejdelší éru našeho skautingu ukončili nacisté.

Mrak „hákového“ kříže zahalil Evropu a další země. V porobených zemích skauti přešli do ilegality, nebo odešli za hranice naplnit skautský slib „... milovat vlast svou a sloužit jí v každé době“. Nečekali na mír s rukama v klíně, sloužili všude a všem lidem dobré vůle.

Až příliš mnoho smutku zaplavilo svět, i ten náš skautský. 4. ledna 1941 zemřel na své farmě „Paxtu“ v africké Keni náčelník všech skautů světa - lord Baden-Powell of Gilwell. Znáte jistě tu značku na náhrbku dole: „Splnil jsem svůj úkol a odešel jsem.“

Československá exilová vláda za války působila v Londýně. V květnu 1941 obnovil Junák svoji činnost jako „Svaz Československých skautů ve Velké Británii“. Letecké bitvy o Anglii se zúčastnilo také mnoho našich letců. Byla mezi nimi i řada skautů. U nás se některé junácké oddíly schovaly do

dorostu Klubu českých turistů (KČT, tzv. Káčat), nebo se proměnily v kluby při časopisu Mladý hlasatel, které řídil vůdce a spisovatel Jaroslav Foglar. Někteří členové Junáka (i celé oddíly) se aktivně zapojili do odboje proti fašistům.

Konec války se nezadržitelně blíží. Skauti pomáhali, jak se dalo. Byli prospěšní partyzánům, uprchlíkům a zajatcům, kteří se schovávali před gestapem. Mezi odbojové skupiny patřila i skautská Zpravodajská brigáda, u jejíhož zrodu stáli skauti z 5. oddílu vodních skautů.

Ilegálně se scházela i Foglarova Dvojka, 13. oddíl vodních skautů z Prahy-Libně a řada dalších. Tisíce skautů i skauetek bojovaly proti okupantům doma i v zahraničních armádách. Někteří se však svobody nedožili, třeba skaut Jan Kubiš, účastník atentátu na Heydricha.

SVOBODA A SKAUTSKÁ EXPLOZE

V posledních hodinách války byli za odbojovou činnost popraveni ostravští skauti Čermák, Pach, Klein, Rotter a Němec. Při výročí jejich smrti a zároveň na svátek skautů putují skauti i neskautek na horský hřeben Ivančena v Beskydech přiložit svůj kámen na jejich kamennou mohyly.

O čtrnáct dní později, při Pražském povstání, stáli skauti na barikádách v Praze. Také pomáhali v boji o rozhlas. I zde tekla skautská krev, někteří se svobodného skautování nedožili. Po válce bylo uděleno na 650 junáckých křížů „Za vlast 1939-1945“.

Trubač na obálce 1. čísla poválečného Junáka definitivně odtroubil válce a svolával mládež pod junácký prapor do přírody. Začíná se nová éra Junáka, panuje velké nadšení pro skauting. Po několika měsících má Junák 1/4 milionu členů, třikrát tolik než před válkou.

Hned první poválečné léto se konalo mnoho táborů, ale byly to většinou tábory silně zaměřené na pomoc svobodné republice. Skautský národ pracoval v lesích, na polích při žních, při sklizni chmele, ve zrušeném pohraničí i jinde.

V únoru 1946 se konal ve Slovanském domě Na Příkopě II. junácký sněm, na kterém byl ustanoven „federální“ Československý Junák. Na sněmu byl zvolen starostou Junáka JUDr. Velen Fanderlík, náčelníkem Dr. Rudolf Plajner a náčelní Vlasta Koseová.

Junáci ve snaze co nejvíce prospívat republice vyhlásili Junáckou dvouletku. Pro skautský národ vycházela celá řada oficiálních časopisů: Junák, Činovník, Slovenský junák, Skautka, Junák hlásí a Kapitánská pošta a k tomu množství potřebných příruček.

V létě 1946 Československo přivítalo manželku zakladatele skautingu a světovou náčelní skauetek lady Baden-Powell. Lady Olave se neomezila na Prahu, ale během týdne navštívila řadu míst v celé republice, všude byla nadšeně vítána, a to nejen skauty a skautkami.

O rok později, ještě před světovým jamboree ve Francii na přelomu května a června 1947, jsme měli další vzácnou návštěvu - ředitele mezinárodní skautské kanceláře a vůdce gilwelských Woodbadge kursů J. S. Wilsona. Poblý u nás téměř 14 dní.

Světovou událostí roku 1947 bylo první poválečné setkání 25 000 skautů „Jamboree de la Paix“ (Jamboree míru) ve francouzském Moissonu. Z Československa na toto jamboree přijel zvláštní vlak s dodnes nepřekonaným počtem našich účastníků - 500.

Představitelé Junáka se stali významnými činovníky mezinárodního skautského společenství - Velen Fanderlík byl členem mezinárodního skautského výboru (tak jako Svojsik v letech dvacátých) a Vlasta Koseová dokonce místopředsedkyní světového výboru skauetek. Přes veškeré nadšení

poválečných let a růst skautských řad přichází na přelomu let 1947/48 krizový stav i v Junáku, jako odezva na celospolečenskou politickou situaci. Do Zlína měl být v únoru 1948 svolán III. junácký sněm ale na poslední chvíli byl odvolán. Nastal totiž „Vítězný únor“ a s ním „Vítězství pracujícího lidu“.

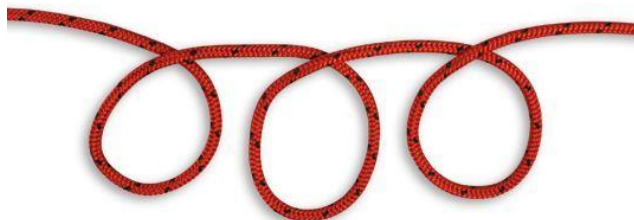

Zkracovačka

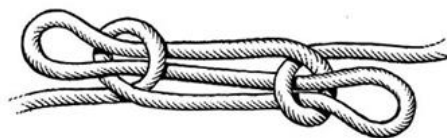
Posledním základním uzlem, který jsme zatím nepředstavili je zkracovačka - která se používá ke zkrácení lana nebo vyvázání prověšení. Uzel má několik vlastností, díky kterým je pro tento účel vhodný:

- Poskytuje dvě smyčky, jednu na každém konci uzlu, kterou lze použít k protažení dalšího lana
- Uzel zůstává pod napětím bezpečný; čím je lano hrubší, tím je bezpečnější
- Po odstranění napětí se uzel snadno rozpadne

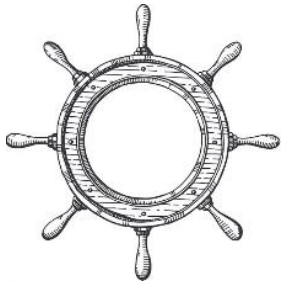
Poslední z těchto atributů je neocenitelný. Jiné uzly se pevně zavážou a je téměř nemožné je rozpojit, pokud byl uzel vystaven velkému napětí. Naproti tomu zkracovačka se odděluje poměrně snadno. Na druhou stranu je pravda, že byla vyvinuta před použitím moderních "kluzkých" syntetických lan. Zkracovačka uvázaná z takových lan může při zatížení selhat. Důrazně se doporučuje vyzkoušet uzel pod zatížením, než mu důvěřujete. Základní zkracovačka se váže ze tří závitů, prostřední z nich roztáhnete do těch krajních a ty za konce utáhnete.

Příznějme si, že v naší oddílové praxi zkracovačku až tak zásadně nepotřebujeme, málokdy se nám stane, že bychom potřebovali napsat lano natolik pevně, aby bylo pod napětím nebo nepřekážely provisy lana, nicméně stále je lepší než lano řezat a opatovně svazovat.

Sepsal Džin

Slavné plachetnice

(6. díl - Clipper)

Clipper byl typ obchodní plachetnice z poloviny 19. století navržený pro rychlost. Termín byl také zpětně přiřazen na baltimorský clipper, který vznikl už koncem 18. století.

Clippery byly obecně úzké na svou délku, podle pozdějších standardů 19. století malé, mohly přepravovat omezený hromadný náklad a měly velkou celkovou plochu plachet. "Clipper" neodkazuje na konkrétní konstrukci, ale spíše účel; clippery mohly být škunery, brigy, brigantiny atd., stejně jako plně vybavené lodě.

Clippery byly většinou vyrobeny v britských a amerických loděnicích, ačkoli Francie, Brazílie, Nizozemsko a další národy také některé vybuchovaly. Clippery se plavily po celém světě, především na obchodních cestách mezi Spojeným královstvím a Čínou, v transatlantickém obchodu a na trase New York-San Francisco kolem mysu Horn během kalifornské zlaté horečky. Holandské clippery byly stavěny od roku 1850 pro obchod s čajem a osobní dopravu na Jávě. Roky rozmachu éry kliperů začaly v roce 1843 v reakci na rostoucí poptávku po rychlejších dodávkách čaje z Číny a pokračovaly poptávkou po rychlém přechodu na naleziště zlata v Kalifornii a Austrálii počínaje lety 1848 a 1851. Éra skončila otevřením Suezem v roce 1869.

První lodě, na které byl termín „clipper“ aplikován, byly baltimorské clippery, vyvinuté v Chesapeake Bay před americkou revolucí a dosáhly svého zenitu v letech 1795 až 1815. Byly malé, jen zřídka přesahovaly výtlak 200 tun. Byly vystrojeny jako škunery, brigy nebo brigantiny. Ve válce v roce 1812 byli někteří lehce vyzbrojeni, plavily se pod vlajkami všech soupeřících mocností. Hluboký ponor přitom umožňoval baltimorským clipperům plout ostře proti větru. Britské clippery, které zajišťovaly britskou blokádu Baltimoru, byly uznávány prakticky pouze pro vysokou rychlost, nákladový prostor byl téměř zbytečný.

Oproti tomu baltimorské clippery byly často stavěny pro obchod s otroky, rychlost lodí byla užitečná k tomu, aby unikly kontrolám britské a americké legislativy zakazující transatlantický obchod s otroky. Některé z těchto baltimorských clipperů byly zadrženy a prodány majitelům, kteří je poté používali jako opiové clippery. Celkem mohl mít clipper až 50 plachet. Kolem těchto plachet měl závětrové plachty na nástavcích na koncích ráhén, které zvětšovaly plochu oplachtění. Dosahoval tím na tu dobu nebývalé rychlosti 15-17 uzlů, výjimečně až 21 uzlů.

POLSKÁ WARTA – IDEÁLNÍ ŘEKA NA PUŤÁK

Vzhledem k situaci na mnohých českých řekách v létě není na škodu se poohlédnout v zahraničí, kde nás místo přeplněných drahých kempů mohou čekat příjemná tábořiště na pastvinách a místo spousty lodí z půjčoven a opilců v kempech pohoda a klid s ojedinelými rybáři. Pro rodinno-benjamínkovský puťák jsme potřebovali řeku, která bude mít v létě vodu,

bude rozumně dostupná, s minimem jezů, nebude moc divoká, ale zároveň trochu poteče. Tohle všechno splňuje polská Warta. Na Wartě sice operuje několik polských půjčoven, ale většina místních jezů je jen jednodenní úseky, takže je sice běžné potkat další vodáky, ale zdaleka jich není tolik jako u nás a jezdí jen za pěkného počasí (drželi jsme průměr jedna

parta denně).

Vyrazili jsme v sestavě 11 dospělých, 8 dětí (6 benjamínků a 2 do dvou let) a pes, jeli jsme na osmi lodích. Velmi brzy se ukázalo, že pro děti předškolního věku není nutná vlastní sedačka v lodi, protože většinou chtějí být na háčku ve dvojici a pohodlně se tam vejdou.

DALŠÍ INFORMACE:

Warta – <http://oldskauti.cz/8-14-srpna-2015-warta>

Pilica – Kapitánská pošta 02/2016

Vodácká příručka (D. Svoboda ed.) – str. 235

CHARAKTER ŘEKY

Koryto je většinou písčité (občas kameny a občas bahno), na břehu pláže, občas mělčiny, docela často malé peřejky. Voda byla čistá a koupání příjemné. Za celý týden bylo 9 jezů, z toho 3 nesjízdné s nutností přenášet:

- 673,1 Leg – stavidlový, zcela nesjízdný, 150 m nad jezem vpravo přepad téměř bez vody, jeli jsme hlavním korytem vlevo, těsně před jezem přenášení vpravo, cca 50 m
- 664,4 Zakrzówek Szlachecki – klapkový, zcela nesjízdný, 300 m před jezem vp odbočka do jezera, z jezera náhon do elektrárny, přenášení vl. cca 100 m, horší přístup k vodě pod jezem (šikmý hladký beton)
- 650,2 Wazne Młyny – larsenky + kamenný zához, po prohlédnutí sjeto v singlu středem s naváděním (z koruny jezu) do ideální trasy
- 620,0 Działoszyn – pevný, kolmý, z drobných bet. prefabrikátů, vpravo náhon a stavidla, většina vody, 600 m před vlevo přepad, jízda vp kanálem, 80 m před ramenem vlevo a přetáhnout přes jez. Přístup do města lépe 200 m nad jezem vpravo, nábřeží pro vodáky, lze i 100 m pod jezem vl, nad mostem, písek + altánek
- 600,4 Zalecze Wielkie, ZHP – sjízdný kamenitý stupeň, pod ním vracáky, lze trénovat nájezdy do proudu
- 588,7 Kmion – pevný jez + kamenný zához, rozdělený ostrovem, v levém rameni hrana jezu nižší – víc vody, sjeto v singlu středem po prohlédnutí
- 582,8 Lykowie – stupeň s vracáky, možno jezdit
- 575,0 Kajdas – zbytky jezu sjízdné, nad jezem jednotlivé larsenky těsně pod hladinou, špatně viditelné
- 560,1 Konopnica – zdemontovaný nebo nedostavěný zbytek nějakého klapkového nebo bubnového, sjeto středem 2. pole od levého břehu s naváděním mezi larsenky, krátký válec, na hraně ve třetinách polí jednotlivé larsenky – nejsou vidět!!, na spádové desce ocelové trny

POLSKÁ ŘEKA WARTA

úsek:

Bobry – Burzenin (136,6 km)

8 dní plavby (po asi 25 km je Sieradz, kde je i nádraží)

kilometráž:

http://www.lodzkie.pl/files/turystyka/WartaiPilica_gotowa.pdf

vodočty:

<http://monitor.pogodynka.pl/#station/hydro/151180120>

Nedaleko obce Bobrowniki jsou vápencové jeskyně (Rezerwat przyrody Węże), které určitě stojí za návštěvu, přístup je volný. Nutností je dobrá čelovka a vhodné je mít s sebou oblečení na umazání od bahna. Do největší jeskyně je vstup z altánku uprostřed náhorní plošiny. My jsme tu strávili půl dne, ale klidně by se tu dalo být celý den, zejména na dvoutýdenním puťáku.

TÁBOŘENÍ

Tábořit lze kdekoliv volně bez problémů, jeli jsme s bagáží, takže jsme dostupnost tábořišť autem neřešili, ale rybáři k řece auty jezdí,

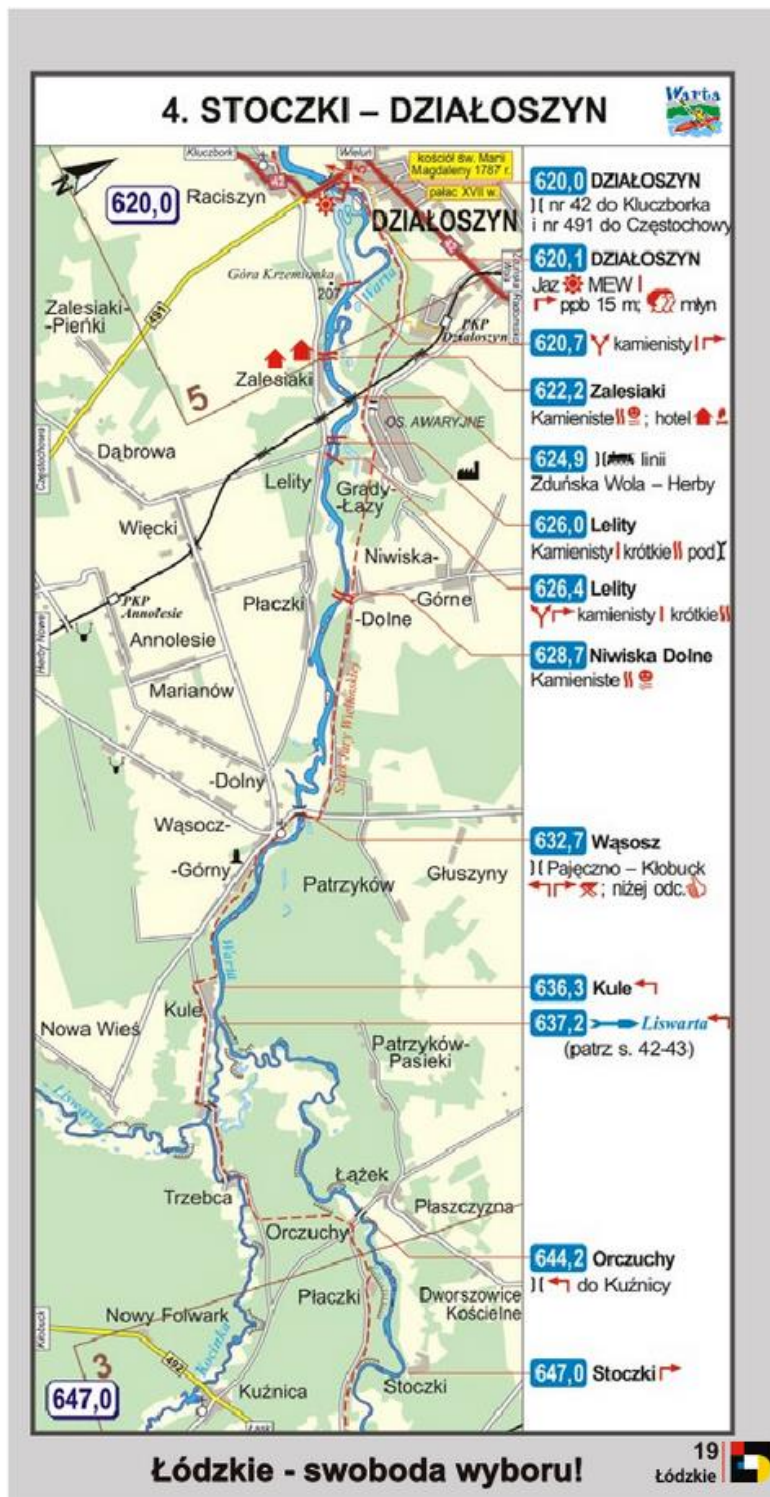
FOTO VÁCLAV PERLÍK

FOTO JANA KARAOVÁ - KULDA

takže i s doprovodným vozidlem by to určitě šlo. Krajina je celkem obydlená, není tedy problém odkudkoliv dojet s kanystry pro vodu (občas jsme nabrali vodu při projíždění vesnicí, abychom to večer nemuseli řešit). Vařili jsme na ohni

Zdroj: Polská Warta - ideální řeka na puťák - Kapitánská pošta únor 2018

Łódzkie - swoboda wyboru!

a nakupovali každý 2.-3. den, v každé obci bývá minimálně obchůdek s potravinami (čím větší obce, tím větší obchody a jejich počet). Obchody lze najít v Google mapě, do Działoszyna je nákupních možností málo (my jsme nakupovali v Prusicku).

Světlo a teplo pro Ukrajinu 2024/2025

Obyvatelé Ukrajiny mají před sebou už čtvrtou válečnou zimu a věci, které my považujeme za samozřejmost, jsou pro ně teď vzácností. Kvůli ruské agresi je část infrastruktury zničená a řada oblastí je bez elektřiny. Lidé, kteří měli ve zvyku topit si dřevem, nemohou kvůli ruským dronům a minám chodit sbírat materiál na topení. Je tak těžké se zahřát, uvařit si jídlo, posvítit si. Vyhlašujeme proto další kolo sbírky Světlo a teplo pro Ukrajinu, v níž jsme za první rok vyrobili a doručili přes 18 tisíc a za druhý přes 20 tisíc svíček v plechovce. I jediná svíčka dovede vytvořit hranice tmě. Zapojte se i vy!

Jak se zapojit u nás? Nabízí se tři možnosti:

- 1) Uspořádat veřejnou dílnu na výrobu svíček se zapojením místních obyvatel a ukrajinské komunity. Je to příležitost ke spolupráci s dalšími partnery. Dáte tím také možnost zapojit se každému vlastní prací a vytvoříte příležitost k setkání. A to je dnes opravdu důležité. Hotové svíčky je potřeba dopravit do centrálního skladu v Praze.
- 2) Vytvořit sběrné místo, kam lidé mohou přinést hotové svíčky v plechovce nebo materiál na výrobu. Sběrné místo nám pomůže s logistikou celé sbírky a dá možnost zapojit se i jednotlivcům. Opravdu velmi stojíme o to, aby podobná místa vznikla alespoň v několika krajích, a nebylo tak nutné vozit hotové svíčky daleko.
- 3) Uspořádat schůzku či výpravu na téma humanitární pomoci a vyrobte svíčky na v rámci programu

Svíčky můžete samozřejmě vyrábět i doma s rodinou, s kamarády, s kolegy z práce a podobně.

Jak svíčky vyrobit? Návod je dostupný na webu skut.cz, kde [sepsán do tohoto dokumentu](#). Další podrobnosti naleznete na příslušném odkazu na stránce Skaut.cz

[\(https://www.skaut.cz/svickyproukrajinu/\)](https://www.skaut.cz/svickyproukrajinu/)

TROCHA HUMORU

"Tak cvičit, cvičit!" povzbuzuje ráno na rozcvičce Džína. "Ranní rozcvička vám přidá pár let života..."

"To bude pravda" supí Medvěd.

"Po dnešních třiceti dřepch se cítím na padesát."

Povídá Zvída Lovcovi. "Já miluju knihy, které Tě rozbřečí už na první stránce."

"To znám!" odpovídá Lovec
"Teď čtu učebnici matematiky pro devátý ročník a je to fakt síla".

"Jsem se dal na sport." kasá se na schůzce Racek. "Dnes jsem běhal 2 minuty na pásu."
"Chtěl jsem běžet celkem pět, ale pak přišla ochranka a vyhnala mě z pokladny."

Kámen se konečně dostal k lékaři:

Doktorka: "Příznaky?"

"Myšlenky na smrt, sebelítost, skleslost, vyčerpání, demotivace..."

Doktorka: "Takže rýmička?"

Kámen: "Může být."

"Na světě je tolik talentovaných fotografů..." povzdechla si Delfy.
"A pak je tu ta paní, co nás fotila na Sněžce!"

"Myslíš, že by holky radši k moři nebo do lesa?", ptá se na nákupu Digger Datla.

"To jim kupuješ dovolenou nebo co?"

"No to ne, máme jim koupit sprej na hajzlík."

U táborové ohně šeptá Stopař Medúze:

"Tak v celém Česku jedna neopatrně odhozená zápalka rozpoutá obrovský lesní požár, a kormidelníci už spotřebovali třetí krabičku, aby zapálili jeden mizerný táborák!"

Tak holky, zahrajeme si novou hru!" vítá nadšeně Rosnička na schůzce. "Já sem dám zvonek a hra se jmenuje: "Kdo zazvoní a uteče.""

"To víme" chválí se Astrid.
"Česká pošta!"

Rákos vysvětluje finanční gramotnost při nákupu jídla v obchodě: "Když jsem byl malej, dala mi máma dvacku a poslala mě do obchodu. Přinesl jsem dva chleby, mléko, balíček bonbónů, čokoládu, deset vajec, koblihu, litr piva a ještě mi zbylo na kolotoč."

"No, to jo" odpovídá Křeček
"Tohle už bohužel není možný. Teď tam maj na každým rohu kamery."